

de derbærende Bygninger, hvoraf der svares Bygningsafgift, naar Assurancesummen overstiger 2,000 Kr., 3) Bedriften, der føres i samme, og 4) vedkommendes Folkehold i Kommunen. — Under Nr. 8 har man tilføjet en Bestemmelse til Paragraffen om, at det i Paragraffen nævnte Regulativ skal omfatte større eller mindre Distrikter i Amtsrådskredsen. Under Nr. 9 har Flertallet stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa at fastsætte Reglerne for, hvorledes Skalaen for Snekastningsbyrden skal affattes ved de Regulativer, der blive gældende for de enkelte Kommuner. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed herom, men det er det eneste Punkt, hvorom der ikke har kunnes opnaas fuld Enighed i Udvalget. Udvalget har søgt Oplysninger om dette Forhold ved at forstaafe sig forfællige Regulativer, som nu ere gældende i de forfællige Amtsrådskredse, og deraf fremgaar det, at man følger høist forfællige Regler. I enkelte — i hvert Fald en enkelt — Amtsrådskreds følger man det Princip, som ligger til Grund for Vædringsforslaget under Nr. 9, der gaar ud paa at „ved den Skala paa Regulativet, hvorefter Snekastningsbyrden fordeles, maa Stigningen høist finde Sted med 1 Td. Hartkorn op til 10 Tdr. Hartkorn og derfra opefter med 2 Tdr.; ligeledes maa for de bygningsafgiftspligtige Assurancesummer Stigningen høist foregaa med 1,000 Kr. op til 10,000 Kr. og derfra op efter med 2,000 Kr.“ — Saadan som Forholdene ere for Djeblittet, er det kun enkelte Amtsrådskredse, der benytte en saadan Skala. Jeg kan saaledes nævne Amtsrådskredse som Viborg, Hølbæk og flere andre, hvor man foretager betydelige Spring, hvor man stiger fra 5 til 10, fra 10 til 15, fra 15 til 20, fra 20 til 30 og fra 30 til 50, o. s. v., hvorved der efter Flertallets Formening let sker de mindre Hartkornsbrugere Uret til Fordel for de større. Det er som sagt det eneste Spørgsmaal, hvorom der har været nogen Uenighed. Jeg skal ikke udtale mig videre herom, før jeg har hørt Mindretallets Ordfører (Brodenhuus-Schack) udtale sig om det Punkt. Da Bygningsafgiften spiller en Rolle ogsaa med Hensyn til Fordelingen af Snekastningspligten, har Udvalget under Nr. 10 stillet en Vædring til § 5, som gaar ud paa, at „naar Bygninger, hvorpaa der hviler Bygningsafgift, tillige finde Anvendelse som Landbrugsbygninger, skal Sogneraadet foretage en dertil værende Vædsættelse i den snekastningspligtige Assurancesum. Sogneraadets Skøn desangaaende kan af vedkommende indbringes til Amtsrådets Afgørelse“. — Man har nemlig

ment, at der ellers let kunde ske Uret for enkelte Beboeres Vedkommende f. Eks. Brugere af Kroer, Møller, Teglværk og deslige. Dersom de skulde svare Snekastningspligt ikke blot af deres Hartkorn, men ogsaa af deres Bygninger, for saa vidt der hviler Bygningsafgift derpaa, kunde de let komme til at udrede Snekastningspligt 2 Gange der, hvor de vedkommende burde slippe med 1 Gang. Vædringsforslaget under Nr. 11 til § 6 gaar ud paa, at andet Stykke skal affattes saaledes: „De samme Regler følges, hvis en Fordeling efter Assurancesummer, Bedrift og Folkehold bliver nødvendig“. — Vædringsforslaget under Nr. 12 til § 7 gaar ud paa, at Skovstyldshartkornet skal sættes lige med Ager- og Enghartkornet ved Fordelingen af Snekastningspligten. Man har ment, at Skovstyldshartkornet i alle Henseender var saa begunstiget, at der ikke var nogen Anledning til her at fritage det for at staa lige med Ager- og Enghartkornet. Det kan jo ikke nægtes, at de Kommuner, hvor der er større Skovstrækninger, forvoldes der jo tit ikke ubetydelige Snekastningsbyrder netop paa Grund af Skovene, og det er derfor rimeligt, at Skovstyldshartkornet paa dette Punkt kommer til at staa lige med andet Hartkorn. Jeg ser jo ogsaa, at den høstærede Minister har fulgt dette Princip i en anden Lov, der nylig har været til Forhandling her i Tinget, nemlig Loven om Sikring mod Ulykkestilfælde; ogsaa der har den ærede Minister jo ment, at man burde tage Skovstyldshartkornet lige med det andet Hartkorn. Vædringsforslaget under Nr. 13 gaar ud paa, at man ikke mener, at Skovejeren skulde have anden Fritagelse for at svare Snekastningspligt in natura end andre Beboere i Kommunen, men stilles lige med disse. I Lovforslagets § 8 er der indført en Bestemmelse om, at den Forpligtelse, der hviler paa Inderster og Husmænd til enten at svare 3 Arbejdsdage til Kommunen eller at udrede Snekastningspligten ogsaa som Regel skulde hvile paa Hartkorn af 2 Skæpper og derover, og at andre Brugere af de i Kommunen beliggende Steder, være sig Husmænd, Haandværkere, handlende, Inderster eller andre, skulle svare halvt med Brugere af 2 Skæpper Hartkorn, med mindre de ansattes højere efter Assurancesum, Bedrift og Folkehold. Saaledes som § 8 er affattet, har Udvalget imidlertid næret Frygt for, at denne Begunstigelse, som man her vil give de saakaldte jordløse Husmænd og Inderster, let kunde blive det modsatte af det, man har tilsigtet. Derfor har man indført en Bestemmelse i Vædrings-